

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Calendario Gregoriano Dispvtatio Apologetica

**Busaeus, Johannes
Roest, Petrus**

Mogvntiæ, Anno 1585

Responsio. Calendarium non vrgeri ad inducendum cultum &
inuocationem sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43749

bingantur aut Germaniam, sed Ecclesiam totam Christianam magno errore per restitutionem Calendarij liberauerit, quod alius nullus similiter facere poterat, non maledictis, vt facit præposterus iste disputator, sed gratiarum actione & laudibus erat, quocunque tandem animo id fecisse videretur, prosequendus.

X L I H I I . Prædicatio Euangelij Apostolorum seculo res adiaphora non erat, & tamen B. Paulus non admodum angebat, quo animo quidam, num propter inuidiam & contentiōnem, an vero propter bonam voluntatem Christum prædicarēt. *Philip. ii*
Quidam enim, inquit, ex contentione Christum annunciant, non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. Quid enim? Dum omni modo, siue per occasionem, siue per veritatem Christus annuncietur, in hoc gaudeo, sed et gaudebo, scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem. Videbat enim prædicationem veritatis Euangelicæ rem per se vtilem esse & salutarem à quocunq; tandem profecta esset, videbat ea ex animis errores, multo hoc astronomico grauiores, euelli. Quanto minus animo excruciali debebant sectarij, cum intelligerent correctionem erroris mathematici tanquam prædicationem veritatis à Romano Pontifice esse profectam, maximè cum ea non ex inuidia aut contentione, vel ut pressuram suscitatet vinculis vel potius libertati ipsorum, sed caritate mera, ut Ecclesia Christi tanto errore liberaretur, perfecta sit absoluta.

II. PROBATIO T V B I N G.

X L V . Sequitur altera probatio disputatoris ex Bulla Pontificia & Breuiario Romano, vti ille comminiscitur, deprompta. *In præfat. thes. Hoc fine et consilio, inquit, Calendarium institutum est et urgetur, vt 61. 104. 105. festa non Paschatis tantum, sed Diuorum quoque omnium qui ieunijs, fe- 106. 107. 108. rijs, et precibus coluntur, et inuocantur, statis, quibus hac vita functi illi, 112. sunt, peragantur temporibus, at hic sanctorum cultus post homines natos turpissima, maxima et horribilissima in Ecclesia Dei idolatria est. Detestandæ igitur idolomaniæ sese participes faciunt, qui Calendarium Gregorianum suscipiunt.*

R E S P O N S I O.

C 3   *Calendarium*

Calendarium non vrgeri ad inducendum cultum &
invocationem sanctorum.

XLVI. Hoc argumentum eo vsq; bonum virum fascinavit,
vt non dubitauerit illud ante viatoriam in triumpho ducere, &
exclamare. *Hic Rhodus, hic saltus, hæc scilicet causa est*, propter quam
orbis Christianus erat perturbandus exulcerato hoc & alias senili, deliro,
& ad finem vergente seculo, &c.

XLVII. Verum nemo qui bullam Pontificiam legit, tam he-
bes est & stupidus, qui aduertere non possit, hunc scopū, de quo
maior meminit propositio, Pontifici propositum non fuisse; cum
& in Breuiario, & in restituto Calendario, idem numerus, ordo,
ratioq; festorum, quæ fuit in veteri, reperiatur & annotetur; sed
vi Æquinoctium vernū in pristinam sedem, à qua iam post tem-
pora Concilij Nicæni decem circiter diebus aberrauerat, restituē
retur, rectaq; Paschatis festi celebratio iuxta S. Patrum ac veterū
Romanorum Pontificum, nec nō magni illius Occumenici Con-
cilij Nicæni & aliorum sanctiones deinceps haberetur. Qui vnum
erroris in Calendario veteri non fuisset, nouo Calendario opus
non haberemus.

XLVIII. Quod si scopus aliis omnino nō fuit, clarum est, ni-
hil aliud postulari ab Evangelicis Ecclesijs, quam vt Pascha no-
biscum in legitimū locum & tempus reponant. De festis sancto-
rū, quo cultu & cærimonia celebrare illa velint, nihil moramur.
Vel veterem morem ritumq; suum retineant, Calendarijsq; no-
uis eodem ordine & numero festa, quo in veteribus, ascribant.
Vel si malint, mutent quadrata rotundis, numerum festorum
augeant vel minuant; & si sine offendiculo suarum Ecclesiarum
facere possunt, etiam omnia sanctorum festa abrogent, ne vlo ri-
tu cum Papistis colludere videantur. Maxime cum disputator
thesi 55. scribat, huiusmodi adiaphora sine opinione necessitatis
liberè scruadæ esse, ita vt extra casum scandali possint omitti, vel
Ecclesiæ ordinatione & consensu mutari, adeoq; etiam abrogari.

XLIX. Et quamvis Pontifici scopus iste in euulgando Ca-
lendario propositus fuisset, tamen circum spiciendum erat argu-
mentatori, si callidus esse volebat, tria posse responderi. Primum
epistolam illam Catholicis tantum scriptam & destinatā fuisse,
qui

*Cad Correc-
tis.*

qui & soli Breuiario Romano ad officium diuinum statis diebus persoluendum vtuntur, & ieunijs, vigilijs, precationibusq; religiose se comparant ad promerenda Diuorum patrocinia, dilynamq; misericordiam conciliandam.

L. Præterea non esse hic causam arrodendi & calumniandi Diuorum potius, quam Paschæ, Pentecostes aliorumq; dierū festiuitates, cum prisci Patres qui definitos statosq; dies Paschali bus ferijs descriperunt, Diuorum quoq; festis tempus certum assignasse conuincantur, nam ex constitutione anni Paschalis, omnium fere pendet præcipuorum festorum recursus.

LI. Postremo, memoriam sanctorum ideo statis, quibus hac vita functisunt, renouari temporibus, vt omnia fiant secuudum ordinem, & decenter, & ad ædificationem. Ordine enim sunt res ut ipse Disputator thes. 45. & 47. annotauit, cum suo quæq; loco & tempore conuenienti sunt, cum certa sunt tempora, dies & horæ quibus conueniatur, ne die magna parascues, inquit, de Christi uatiuitate, die vero resurrectionis de eius passione recitetur historia in templo, quod faciunt spiritu vertiginis agitati.

LII. Cum igitur idem ordo postulet, vt comemoratio passionis Principum Apostolorum Petri & Pauli ad 29. diem Iunij a gatur, quia eo die pro Christo sanguinem suum fuderunt, eaq; ordinis ratio seruata sit in reliquis sanctorum ferijs; quæ amētia Doctoris Tübingensis est, quod tanta intemperie bacchetur in Papam Calendarium restituentem, vt omnia præscriptis agantur festa temporibus, hoc est, vt ordine & decenter omnia fiant in Ecclesia.

LIII. Quanquæ Ecclesia Catholica Romana dies suos festos sic aligauit certis téporibus, (ne claret aduersarius nimis esse superstitionem apud nos dierū & annorū obseruationē, à qua nequaquam liceat sine detrimento salutis deflectere) vt sua tamē libertate & ipsa in transferendis festis, vt cum plura in eundem diē celebriora occurront, creberimē vratur, & exteris provincias in suo quæsq; sensu abundare sinat Multa enim sunt sanctorū festa, quæ alijs diebus in Ecclesia Græca quā latina, & in latina alijs dieb. in Italia quā in Germania, Gallia, Hispania, & cōtra, vt i constat ex menologio Græcorū & martyrologijs Latinorū, celebrantur De quorum

quorū legitima obseruatione, disciplinam nullam meliorem esse, scripsit alicubi B. Augustinus, graui prudenti q̄ Christiano, quam vt eo modo agat, quo agere viderit Ecclesiam ad quamcunq; deuenerit.

ep. 118. c. 2.

L III I. Itaq; quod iste hic addit (vt lepore quoq; quodā contradicit suas blasphemias) Pontificis, Pontificiorumq; opinione, multum de Diuorum honore decidere, & aliquando frustaneam reddi inuocationem, nisi tempestiuē conueniantur, quia domo absunt, fabulæ, nugæ, deliramenta sunt Tubingensium, de quibus breui post delirum & ad finem vergens s̄eculum, vt de omnibus verbis otiosis, in die iudicij seriam reddituri sunt rationem. Hic Rhodus & saltus.

L V. Primā propositionem funditus euertimus, nullus vt triumphi amplius sit locus. Sumptio quæ sequitur extra propositū est, & nostra refutatione non indiget. Cultum enim sanctorum, quam præclarè Ingolstadienses Theologi nuper ab omni nota & nāuo idolomaniae vendicarint, omnes docti norunt, vt hic sane non alium Heerbrandus, quam pertinacem hæreticum se de- monstret, quod audeat amplius veterem illā Camarinam contumeliarum in Deum & sanctos plenissimam commouere.

III. PROBATIO TVBING.

L VI. Eiusdem farinæ vel deterioris potius est tertia Disputatoris probatio, ex diuinis sumpta scripturis, sed perperam in-
thes. 116. 117. tellestis. Conatur enim ex epistola Paulina ad Galatas prolixè
119. 120. 121. demonstrare, Ecclesias Augustanam confessionem amplectentes, et si
124. 125. 126. nihil minus cogitarent, quam ad Idolomaniam Pontificiam inclinare, ta-
161. & seq. men si Calendarium recipiant, reueratoi Papatus se paulatim subiçere, li-
bertatem Christianam, præcipuum nempe doctrinæ Christianæ caput, peri-
clitari, & quod pauci aduertunt, actum esse de articulo iustificationis &
æterna salute, imo de omnimoda abolitione Augustanæ Confessionis, eo
ipso quod Papa Calendarium suum, rem alioquin adiaphoram, mandato
suo facit ad salutem necessariam. Nam, inquit, cum apud Galatas olim
Pseudoapostoli in simili arguento contendenter circumcisōem Iudaicā,
que post opus redēptionis à Christo peractum, facta erat adiaphora, ad
salutem esse necessariam, mox electum Dei organum Paulus, acriter se
sam pernicioſe sententia opposuit, communens Galatas, si cum opinione
illa